

ZAHRAŇÍ

in.ihned.cz/zahranici

Bicykly, tradiční čínský dopravní prostředek, z Pekingu zdaleka nevymizely, ale ne všude se pohybují tak volně. Lidé na kolech se často proplétají kolonami aut.

FOTO: SIFA

Řekněme, že se procházíte po chodníku podél obchodů a restaurací takřka evropského stříhu. Běžná poštovní úřadovna vedle salátového baru. Naproti velká nárožní budova s bankou, k níž se jako úslužní klienti tisknou domky s činžovními byty. Uvnitř na nějaké chodbě s velkou pravděpodobností najdete improvizovanou skládku odpadků nebo na vás odněkud skočí toulavá kočka.

Z takové ulice s hustým provozem autobusů a čadivých vozidel se dá snadno zabočit, jen při přecházení očí na stopkách! Řidiči se cítí silní a dávají to pěším najevo. Když tento psychologický souboj se cítí a bez újmy na zdraví prohrajete a počkáte, až nastane vzácný efekt prázdné ulice, neradno se jím kochat, nýbrž hbitě supět na druhou stranu.

A pak se před vámi může otevřít jiný Peking. Peking zadních dvorků a pomalého odžívání. Anebo narazíte na něco, co vás na chvíli odrovná. Třeba na krytý bazén. Nízká úsporná budova, ale modernistická, jako by ji sem kdosi přenesl z architektonické studie.

Číňané nejsou zvyklí na individuální život a tvoří komunity. Buď profesní a účelové ve smyslu jánabráchismu (o těch jsem slyšel vyprávět), nebo lokální (ty jsem viděl). Je jedno, jestli jde o bazén, hospůdku, nebo náměstíčko se sochou buditele. Scházejí se tu, debatují, směňují, vymýšlejí strategii, jak vzrát na úřady, a odhadují, co udělá režim. To poslední je důležité. Vymyslet a osvojit si kličky mezi slalomovými brankami státního dirigismu znamená v Číně uspět v osobním životě.

Jídlo: kdo by odolal?

Peking je plný malých obchůdků a různě velkých restaurací. Zatímco státní správa zavírá brzo, tady je otevřeno do pozdního večera. Koupit cigarety, alkohol nebo prostě jen sušenky a vodu lze ještě před půlnocí. Navečeřet se s obsluhou také. Anebo bez. To když za-

platíte 200 jüanů, tedy asi 550 korun, za dvouhodinovou neomezenou konzumaci v samoobslužné restauraci. Navzdory anglickým překladům stovek nabízených pochutin však nikdy nevíte, jaký podnět dostanou vaše chuťové buňky a zda vám oči nevylezou z důlků.

Tištěný průvodce doporučuje pít jen balenou vodu a vyhnout se pouličním stánkům, hlavně když nabízejí cokoli smaženého. Ale neochutnat kuličky hlohu namočené do sladké polevy nebo odmítnout pikantně upravené kousky čerstvých mořských ryb z roštu s dřevěným uhlím, to labužník prostě nedokáže. Lepší než kuře plukovníka Sanderse zalité seven-upem, oblíbená to kombinace mladých Číňanů u KFC.

FOTO: PROFIMEDIA

V Pekingu se rozpínají nadnárodní řetězce, ale investují sem také konkrétní osoby do individuálních projektů. Nejvíce Korejci a pak Britové. Takže Korejec pak může být vlastníkem steak housu ve stylu Divokého západu, jak si ho představuje asi podle nějakých „rodokapsových“ literárních veledílek. A Angličan třeba provozuje obchodní společnost, která dodává na místní trh poživatiny, →

Čísla

Peking (podle údajů MZV ČR má 14 milionů obyvatel) je jedno ze tří čínských velkoměst s vlastní samosprávou. Nejlidnatější stát světa (1,3 miliardy obyvatel) se jinak člení na 22 provincií a několik autonomních či takzvaně zvláštních správních oblastí. Takovou je po převzetí od Britů například Hongkong.

Ubytování

V Pekingu je mnoho luxusních hotelů, situovány jsou u stanic metra a poblíž silničních okruhů.

Některé kvalitní nové hotely, otevřené poblíž budoucího centra her, mají zaváděcí ceny kolem sta eur. Za tuto standardní cenu pro solidní evropské ubytování se hostům dostává služeb v kategorii o hvězdičku výš. Za rok během olympiády se ale ceny zvýší možná až čtyřnásobně.

Ubytování hotelového typu za polovic už s sebou nese riziko, že některá ze služeb nebude fungovat. Jít pod tuto částku, znamená zvolit hostel za pět až deset eur (někdy může příjemně překvapit).

V každém ubytovacím zařízení si cizince důkladně prověří. Personál často žádá při příchodu finanční depozit.